

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN
te Tongeren bij M. COLLÉ, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT
binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per
drukregel.

TONGEREN, DEN 6 MAART.

De Kamer der volksvertegenwoordigers heeft dinsdag hare werkzaamheden herbegonnen. De discussie liep over het wetsontwerp betrekkelijk den afkoop des ijzerenwegs van Luxemburg.

De heer d'Andrimont verklaarde zich voor de overneming, door den Staat, van al de spoorwegen. Hij beknipte echter 't getrag des gouvernements in de zaak van den Luxemburger spoorweg, en stelde een amendement voor, inhoudende den aanleg eens anderen ijzerenwegs. De heer d'Andrimont zoekt enkel het ontwerp des gouvernements te dwarsboomen.

De heeren Hermant, Van Hoorde en Santkin hebben het ontwerp des gouvernements goedgekeurd, alsook de heeren De Vrindis en Beeckman; en enige dezer leden stelden echter aan hunne bijtreding zekere voorwaarden, tot doel hebbende eenige plaatselijke belangen.

De laatste spreker was de heer Lescarts; deze uitte zich met hevigheid tegen het ontwerp, verwijtingen en beschuldigingen, op geen het minste bewijs of bilijk vermoeden gegrond, op het adres des ministeries openstapelende. — De heer Malou zal hem het antwoord niet schuldig blijven.

Men verzekert, dat generaal Thiebault minister van oorlog zal benoemd worden; waarschijnlijk zal de heer Malou het interim blijven doen tot na de discussie van het budget van oorlog.

Handel en nijverheid.

Het oogenblik, waarop de verklieden het land verlaten, is aangebroken. Ofschoon de vertrekken nog niet talrijk zijn worden zij toch al gevoelig; dit verlies aan werkvolk zal zich snel uitbreiden en alles doet de vrees ontstaan, dat het gebrek nog grooter zal zijn dan in vorige jaren, want Duitschland heeft veel te kort aan handen en de aanwerving geschiedt op groote schaal.

De oorzaak, gevoegd bij de steeds aanhoudende werkstaking in Engeland, doet eens sterke vrees ontstaan, dat de hooge prijzen der steenkolen zullen behouden blijven, want de kansen voor afslag verliezen alle dagen een deel hunner voorwaarden, daar zelfs het gewenschte wintersaizoen het ophouden der bestellingen voor de beetsuikerfabrieken en de besluiten der glasblazerijen er niet in gelukt zijn, de minste verzwakking in de prijzen te doen ontstaan.

Grof gruis gelst steeds fr. 28; fijn fr. 22 in den bassin te Charleroi, die door de openbare aanbesteding voor den Staat onbetwisbaar zijn geworden. Vette kolen kosten fr. 30 op den ijzeren weg geleverd.

De *Moniteur* zegt dat de geheele aanlucht van Engeland gewend is op de overgrote koolmijnen van China, die eens uitgestrektheid van meer dan 40 000 mijlen of 33 maal de oppervlakte moeten beslaan van die van Engeland, indien het verslag van den heer Richtofen, die in 1871 te Shanghai gedrukt is, de zaak niet overdrijft.

In Duitschland zijn de prijzen der steenkolen minder vast. Wat Frankrijk betreft, hier is de markt der steenkolen onveranderd gebleven.

De markt voor het ijzer in België blijft steeds goed, de prijzen voelen nog geen hoogenaanname neiging tot afslag, verschillende artikelen hellen zelfs over naar verhooging, maar eenige andere worden integendeel veel zeldzamer gevraagd.

STADS- EN PROVINCIE NIEUWS.

Zijn leden benoemd van de koophandelkamer van Limburg:

MM. Vanvinckeroy, Roberti, Renard-Stas en Goetsbloets.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 379 hoorbeesten, 25 schapen, 56 vette varkens en 1427 magere varkens.

Binnenland.

Wij vinden de volgende tijdingen over den alschen graaf de Merode in de *Nouveau* van Luik: « Onlangs is een jong Franschman, zich graaf de Saint-Romain noemende, geboortig van Marseille, in het hotel van S... te Luik afgestapt. Den dag na zijne aankomst ging hij bij de politie van Luik verklaren, dat men hem in den Gymnas-Schouwburg eene som van 8,000 fr. en

belangrijke papieren had ontstolen. Zich in gezelschap van eenige personen indringende, is hij er in gelukt eenig geld van hen te leen te bekomen.

De politie van Luik, door de politie van Antwerpen verwittigd, dat dezelfde persoon van gelijke middels had gebruik gemaakt in die laatste stad, ging hem opzoeken, maar onze graaf was reeds verdwenen. De kluchtspeeler is te Gent aangehouden.

Zie hier een vermakelijk jachtavontuur, dat ergens in de Ardennen moet gebeurd zijn 't Is de jager zelf aan wie het voorviel, welke het verteld heeft. Dus moet het wel waar zijn. Een discipel van Nemrod jaagde in de Ardennen, toen eensklaps een zeer groot ererzwin naar hem kwam. Hij bleef bedaard 't dier afwachten en zond het twee kogels toe. Doch het beest was niet dood, slaakte eenen schrikkelijken schreeuw en joeg den jager zulken tellen schrik aan, dat hij zijn geweer wegwerp en op eenen boom klauterde. Het wild zwijg bukte met den kop en met de slaglanden in den boom, en hield er aldus den jager drie uren zitten.

Men begrijpt dat deze zich moest vermaken gelijk een visch op eene plank. Hij keek treurig naar zijn geweer, welk aan den voet van den boom lag, doch dat zocht deed hem een *lumineus* gedacht in den buik komen, en gebruik makende van het oogenblik waarop het dier uit verveling gaapte, liet de jager een pak kardoezen in zijnen muil vallen waarop het zwijg woedend de tanden sloot, wat de kardoezen deed springen. Van op zijnen boom hoorde de jager eene schrikkelijke ontploffing, en tevens zag hij den kop van het zwijn aan stukken vliegen. Het everzwijn woog bij de 300 kilo!

— Men schrijft uit Gent, 4 maart:

Ondanks de strengste waakzaamheid en de patroliën, des nachts door de bewoners van Bazel en der omliggende gemeenten ingericht, kan men er toch niet in gelukken de brandstichters te ontdekken en, wat erger en bedroevender is, de brandgevallen te beletten. Zondag alweer, rond 11 's avonds, is een brand ontstaan op de hoef van den heer Seraffen Van Bogaert, dienstdoende burgemeester van Bazel. Tot hertoe ontbreken ons bijzonderheden, doch wij weten dat ondanks de spoedige hulp, de schuur en de stalling, met het grootste deel van den inhoud, vernield zijn geworden. De verbazing en de angst zijn in den omtrek zeer groot en te begripen, en het is te hopen, dat men zoo spoedig mogelijk de hand zal kunnen leggen op den pleger van zoovele schelmstukken, die gelukkig tot hertoe nog geen menschenlevens hebben gekost.

Zie hier een geval van onvoorzichtigheid, dat door eenen landbouwer van Noorderwijk, tot zijne eigene schade is gepleegd: in zijn gebedenboek, dat steeds op eene kas en op zekere hoogte lag, had hij een bankbiljet van honderd francs gesteken. In zijne afwezigheid had zijne vrouw, bezig zijnde met kuischen, en die van het biljet niets wist, het kerfboek op eenen stoel gelegd. Twee kleine kinderen bladerden in het boek, haalden het bankbiljet er uit, speelde er eenige stonden mede, waarna zij — onder het gezicht des grootvaders, die meende dat het een nietswaardig papierken was — het in zulke kleine stukjes scheurden, dat er niets meer van aan elkander kon gebracht worden. Als de landbouwer te huis kwam en zijn boek zag liggen, verschrikte hij, en toen hij vernam wat er van zijn bankbiljet geworden was, gromde hij geweldig, doch te laat: de 100 fr. waren kwijt.

— *Wat is een soldaat* — Een soldaat is een mensch, tot lijden verkoren en kaal geschoren, uit de klei gebroken, in uniform gestoken, reglementair gevaccineerd, plichtmatig getaquinneerd, veel honger trotseerend, commiesbrood begeerend, gestaag exercereerd, in de pas steeds gaande, op commando straks staande, pas makend, maar nooit zich vermakend, steeds adem ontbeerend, rechts en links defileerend, naar erwtensoep hakkend, officieertjes opknappend, twee stuivertjes snappend, verkouden en niezen, des winters bevriezen, zijn wanhoop vermeerend, ten laatste avanceerend, dan zijne minderen plagend, in de wacht eene slaapmuts dragend, zich heel dan wat droomend, meer gage bekomen, kaporaaltje dan speland, bevelen uitdeleend, generaal zich verbeeldend, democraten vrachtend, naar rust straks weer jagend, zijn pensoentjen aanvrageend, en... in de nederige positie van politieagent, postbode of nachtwaker zich voegend individu.

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

Men leest in de *Union Nationale* van Montpellier: Het gerucht liep sedert eenige dagen in

de stad, dat een lijkdiens tot nagedachtenis der ziel van Napoleon III den 27 in de kerk van St-Denis zou gevierd worden. Vier duizend uitnodigingsbrieven waren verzonden. Een honderdtal bonapartisten hebben den oproep beantwoord en de plichtigheid bijgewoond. Gedurende dien dienst hebben eenige jongelingen op den trap der kerk anti-bonapartistische liederen gezongen. De personen die in en uit de kerk gingen werden uitgejouwd.

Nauwelijks was de deur der kerk geopend of het geroep van: Weg met Badinguet! steeg op uit de menigte. Er werd ook gelluit De aankomst van den centralen commissaris, vergezeld van den commissaris der wijk en eenige agenten heeft de lawijtmakers uit een gedreven en de bonapartisten zijn in vrede in de kerk kunnen gaan bidden.

Duitschland.

Sedert eenigen tijd bestaat te Praag eene vereeniging, die zich ten doel stelt het gebruik om op straat den hoed af te nemen, bij wijze van groot af te schaffen. De vereeniging telt thans ruim 500 leden, waaronder zeer aanzienlijke burgers. Dezer dagen werd eene algemeene vergadering gehouden, om te beraadslagen over de kwestie, welk teeken de leden op den hoed zouden dragen, ten einde niet voor onbeleeft te worden aangezien, als zij op de straat op eene andere wijze groeten dan door het afnemen van den hoed. Men heeft besloten een donker geel bandje aan de gesp van het lint te dragen.

Engeland.

ZEE-RAMP DOOR OVERZEILING. — 25 DOODEN.

Eene telegram, ergisteren op het laatste uur ontvangen, meldde ons het verlies van 2 schepen. In een Engelsch dagblad, te Londen verschijnende, treffen wij heden de volgende bijzonderheden aan:

« De *Torch*, schroefstoomboot, toebehoorende aan de Dublin and Liverpool company, ging van Liverpool naar Dublin en het schip *Chicabuco*, van San-Francisco, begaf zich naar Liverpool.

» Rond 2 1/2 ure 's morgens botsten de twee vaartuigen op elkander. Een hevige sneeuw dwaarde door de lucht. De schok was geweldig hard.

» De *Chicabuco* werd als in tweeën gesneden, en eer vijf minuten verloopen waren, was hij gansch gezonken. Er waren 27 personen aan boord; er werden er slechts 3 gered, te weten: de stuurman, een matroos en een kajuitsjongen.

» Zij hadden zich aan de drijvende wrakken vastgeklampt, en zijn alzoo gered geworden, 20 minuten na de ramp, door den stoomboot *Guiding Star*.

» De *Torch* was ook, door den schok, sterk beschadigd geworden. Men poogde hem voort te slepen, doch na eenigen tijd bestatigde men, dat het volkomen onmogelijk was hem 't lot te houden; gansch de equipage kwam aan boord van de *Guiding Star*.

» Een persoon echter kon niet gered worden: hij was achter in het schip als gebarrikadeerd en kon er niet uitkomen; men moest hem daar aan zijn ongelukkig lot overlaten.

» Welhaast zonk de *Torch*, en de ongelukkige passagier vond den dood in de zee.

» De *Chicabuco* stond onder bevel van kapitein Ritchie Williams. Onder de omgekomeene matrozen bevonden er zich vier, die pas eenige weken geleden aan eene andere schipbreuk ontsnapten.

Spanje.

Volgens bijzondere brieven uit Madrid ontvangen moeten de Carlisten reeds tot binnen de hoofdstad van Spanje hebben durven door dringen.

De korrespondent van den *Figaro* schrijft, dat eene bende van 20 Carlisten, op 26 februari 's avonds de telegraafdraden aan de statie van Escorial heeft doorgesneden. De *carabineros* achtervolgden de Carlisten; maar de eerste bende die niet talrijker was dan de gouvernementsstroepen, vluchtte voor de laatste. Beide benden waren samengesteld uit goed bereden ruiters, zoodat het voor de vervolgers moeilijk was de vervolgenden in te halen.

Twintig ruiters die eene provincie doorrijden en de vervolging van het regelmatige leger uitarten, dat schijnt moeilijk om gelooven, of het moet zijn dat het regelmatig leger zeer onregelmatig werkt en de achtervolgenden drie vierden der bevolking ten hunnen voordeele hebben.

Werkelijk is er niets gemakkelijker dan ruiters tegen te houden. Zij moeten noodzakelijk stallen, voeder voor hunne ruitieren vinden en kunnen zelve niet zonder levensmiddelen blijven. Een man die te voet gaat verbrenst zich of trekt over moeilijke wegen; een peerd heeft eene goede baan noodig en een voorwerp dat

een peerd tegenhoudt, wordt licht door een voetganger vermeden of ter zij gelaten.

Dezelfde korrespondent spreekt van ernstige wanordelikheden onder de troepen, die tegen de Carlisten worden afgezonden. De kolonel der huzaren van Pavia is met zijne manschappen naar Barcelona moeten terugkeeren, om hen herinterichten en de oproerlingen te straffen. Vier huzaren zijn ter dood veroordeeld. Verscheidene officiers zijn te Madrid aangekomen, om hunne verplaatsing te vragen. Zij hebben geen betrouwen meer in de soldaten, die met groot geschreeuw hunne ontbinding vragen.

Te Barcelona hebben 16,000 soldaten met de federalisten verbreed. Zij hebben hunnen officiers afgezet en zelve hunne bevelhebbers en zijn het de soldaten die bevelen.

De inwoners van Madrid richten in de verschillende wijken der stad eene verdediging in, tot gezamenlijke bescherming der particuliere eigendommen in geval van aanranding, zonder hierin het kleinste gevoelen van eenige gezindheid te mengen.

Die laatste tijding is zeker wel de belangrijkste. Hoe is het toch mogelijk dat zij aan de oogen van den *Havas-Reuter* ontsnapt is die toch alles wat Spanje betreft, langs de voordeeligste zijde beschouwt.

DE CARLISTEN.

De helft van Catalonië is in de macht der Carlisten. Men doet uitspraak voor de tribunaal in naam van don Carlos VII.

In de koffiehuisen te Madrid vertoont men gouden geldstukken met de beeldden van den pretendent en uniformknoppen met de wapens van het huis der Bourbons.

In de Baskische provinciën bezitten de Carlisten vier regelmatige bataillons die gewapend zijn met Remington-geweren. Zij staan onder de bevelen van oude officiers, die den uniform der fransche mobile garde dragen, ter uitzondering van den kepide vervangen is door de witte beret.

Buiten de tijdingen door de *Gaceta Official* medegedeeld, over eenige nederlagen der Carlisten, zijn er gene tijdingen over de gevechten der twee partijen aangekomen.

DE MACHT VAN DON CARLOS.

Tijdingen uit Pampeluna zeggen, dat de twee *cabecillas* Ollo en Dorregaray hunne vereeniging bewerkt hebben, en dat zij Pampeluna bedreigen. Er heerscht eene groote onrust in de stad. Het leger en de *voluntariers della republica* leven in tweedracht.

Eene partij der troepen, die tegen hen afgezonden waren, zijn te Ilun gebleven, waar zij weigerde nog een stap verder te gaan. Vele der soldaten van de republiek zijn uit hunne rangen weggeploopen.

Eene proclamatie, gedaan in naam van don Carlos en gericht tot het Spaansch leger, biedt eene onmiddellijke verheffing tot eenen hoogen graad aan, voor elk officier die zal komen deel maken van het Carlistisch leger.

Dit leger bestaat, volgens eene depeche aan den *London Times*, uit ten minste 35,000 soldaten.

De *Gaulois* heeft eene depeche uit Madrid ontvangen waarin gesproken wordt over het wegloopen der meeste soldaten in Catalonië, die zich bij de carlistische benden gaan voegen, welke dagelijks in macht toenemen. Er zijn zelfs reeds benden Carlisten tot voor de poorten van Madrid verschenen.

Eene depeche uit Bayonne zegt, dat don Carlos, die uit Navarra terug in Frankrijk is gekomen, zich gereed maakt om naar Catalonië te vertrekken. Daar zal hij in overeenkomst met zijn broeder don Alfonso en don Sevalls, het plan van hunnen veldtocht vaststellen.

De Fransche internationale maatschappij van hulp aan de gekwetsten, heeft hare diensten den Carlisten aangeboden. Deze hebben per depeche dit aanbod aangenomen, getekend door den geheimschrijver van don Carlos, don Isidor Iparraguirre.

Het gevolg van don Carlos bestaat vandaag uit generaal don Joachim Elio, don Guillermo Ertradra, oud volksvertegenwoordigers en politieke geheimschrijver van den pretendent en don Iparraguirre, oud lid der lijfwacht van Ferdinand VII. en zijn militaire geheimschrijver.

Het is onnoodig op de ernstigheid dezer feiten aan te dringen. Immers vermeerdert dagelijks de macht der Carlisten en geeft de tussenkomst van het internationale *roode kruis* eenen schijn van belang aan het leger van don Carlos. De republikeinen zullen het roode kruis moeten eerbiedigen, op straf van hunne zaak verachtelijk te maken tegenover de heele wereld, en van daar tot eene regelmatige worsteling is de afstand niet groot meer.

Weltra zullen misschien de vreemde mogendheden aan de partijgangers van don Carlos den titel van oorlogvoerende partij toekennen.